

5 נ' הצעות, (ב) מוקפתה

גיהות הב"ח

לויי ביז"ה

ונם' סמיכה בבל כבוד עיינן,
ענין נשלך דר ע"ה מתקן.
ל"ד אהן טומטוטס ועיין
ספחים דר פט ע"ה מות' ד"ב
ויהיל פה קמ' ברכות דר קמ'
ע"ה מות' ד"ב ואין צ"ב.
כ"ג כ"ה קפטלון מלודין נטש
לך יטפומן ברכות. ונמיין דען
זורה אויס נל נטש ליכא לה'!
ז"ג ע'

ז' ינואר

שִׁיר לְעַמּוֹד קָדוֹם לְהַבּוֹר
שֵׁם אֲשֶׁר-הָיָה. וְאֵלֶיךָ כָּמָלֵן
מִלְּבָדָךְ (מִגְּנָה) הַכְּבָדָה, וְאַתָּה
וְהַרְמָה רַוְבָּה וְעַשְׂרָה כְּמָלֵן
הַמְּרוֹמָה מִמְּנָמָר תְּמָנוֹת
סְטוּן סְמָךְ נָלֵם קָרְבָּן יְצָדָה
מִמְּנָמָר דָּרְחָקָן גַּבְּרָה
מִמְּנָמָר חָרְבָּן קָדְשָׁן (קָדְשָׁן רְבָןִי)
עַמְּדוּן כְּכָבָדָה שְׁהָרָה-בָּהָר
עַמְּדוּן כְּכָבָדָה וְעַמְּדוּן
עַמְּדוּן כְּכָבָדָה וְעַמְּדוּן
שֶׁם (ט). וְעַמְּשהָ מָה שְׁלָבוֹן

נַלְגִּיס עַד צִינָמֶר קָלִין סָלִין נַיְדָן
קוֹלֵס שָׁאָחוּמוֹ⁽¹⁾: וְאַיְן נַוקִּין. הַס
שְׁעִירָוֹתָו שְׁחִימָתָן. צְבָלוֹתָגְרָקִי⁽²⁾
עַד צִוְּמוֹן אַנְיָין וְדַמְּסָכָתָמְכוֹתָי לִילִיף
לְהַמְּקָרְלָהָי וְזָנָס עַד שָׂקָר שָׁעַל וְהַמְּלָר
מַלְטִיב⁽³⁾ לְלַיְמָקָס שְׁנָלְמָל עַד הַלִּי כְּלֹעַן
צְנִיס: אַלְגָּו פְּפִי שְׁמָעוֹן. חַלְס יְעֻמָּה
לִלְמָדוֹן: פִּיאַנוּ דָקָה מָוָה פָּנָלָה פְּפִי
שְׁמָעוֹן. לְמַדְקָלְמָל מַיְלָה קִינְגָּן כְּוִי
שְׁמָעַן מִינָּה דַעַתְמָה תְּוִילִי צְפִינְיוֹ⁽⁴⁾:
וּמְאַיְלִי קִינְגָּן לְנוֹז לְעַד הַמְּמָלָה סְוָרָה
דוֹדְלָהָי גַּםְלָהָי בְּפִינְיוֹ מִינְמָיו וּכְהָלָגָנו⁽⁵⁾
לְעַד זָוָסָה גַּםְלָהָי שְׁמָעוֹן סָס⁽⁶⁾: גַּםְלָהָי
מְלָטוֹרְפָּנָה. לִיְצָאַן צְדִין חַלְגָּה צָדִי⁽⁷⁾
שְׁמָעוֹן: סִיְּרִיקָּן. נַזְוָטָן גַּדְלִי מְלָכָתָה:
חַיְּגָה אַלְגָּו מְפָסָה אַצְּפָה. דַתְהָן לְנוֹז גַּן
מְפָסָה שְׁפָות גַּם עֲולָן בְּנָלִין וְגַם
רוֹכְדִּין עַל גַּבְיָה צְהָמָה⁽⁸⁾ צִיְּהָה נַזְנָה⁽⁹⁾:
וְהַלִּי נְמִי מְשַׁתְמָתָק בְּגַעַלְיָה קִיטָסָה
אַסְפָּמָן עַלְיָה צָלָל כְּמוֹ כְּדַלְמָלִין
לְקָמָן: אַצְּוֹת דְמָוֹתָה. נְמִי תְּנִינָה
כְּמַתְנָיָה וּמְהַלִּי לְהַסְמָעִין רַבִּי יְחִינָה:
אַלְפּוֹקִי מְמָהָן דְהָמָה. צְמָסָכָת צִיְּהָ⁽¹⁰⁾
(דַּבְּרָה) כְּסָמִיכָה עַמְּדָה פְּלִיגִי וּמְמָהָן
לְהַמְּלָךְ לְנוֹז מְסָסָה שְׁזָוָתָה הַסָּר חַלְגָּה
מְסָסָה דְסָכִילָה יְהָה דְצַעַלְמִי חַוָּתָה גַּם
צָעַו סְמִיכָה דְלִי כְּמַבְּסָמָךְ בְּצַעַלְמִי
לְדַבְּרָה כְּמַבְּצָקָה מְנַדְבָּה גַּם גַּמְלָנִין

כל מושם נן רבי יותן דעתנו
ממושס צחות טול וסמי'תן תלולו
מלוא: **צעה** מינא. מלודקי רבי
יתנן מעלה מושס צחות סמי'ה
לקדשין כל כמו צעינן וסוס לאס
מאתמא צנעלי חייס: זכר אל צני
ישראל. הדר סיל כי קרי' מכס קלטן
לה, וכמצע צהסוח ענייה ומקה:
ה' צלאו. כך צמו: **ה' קפוא** ידי'ו.
לצון וקפלת' רקיעו דיביכם. להקפו לצון
דרכ' ס' ג' וחו' מוכץ לדמתה מגניין
ויר' הקדול קפלת' בדורלו (מליטס 3):
צמע מינא. מלודקי יותנן לדוקי
מעלה מושס צחות נידאן הסוניין
וועל'ג' דגב' צחות לכיבס למילין
טו' הדרין כל צחים אלה פטלו' במרקוט
שלינו עכשו לאטמא'ת כגן' לדי'
הצבמא' וטוא' דאין לי' מהילין וליגי'
המודר'ה' טה' מילמל צמכת צחות
כפ' נמרלו (ד' קמ': (ו) נפומז.
ה' רלה' סבמא' נידאן דמי':
ל' סמוך מירובי' דבר

מכות רבי יוסי ור' (בג' יישמעאל) אומרים בנות אמר רבי יוסי סח לי אבא אלעזר פעם אחת זבחו שלמים והביאנו הוה לעזרת נשים וסמכו סמכה בנשים אלא כדי לעשות נחת רוח לנשים עבדין עבורה בקדשים אלא לאו ש"מ לא בעין בכל כבו אי הcy לא מפני שסמכה בנשים תיפוקליה דאיתנה מינכה כלל ועוד כדי לעשות נחת רוח לנשות אמר רב לסמך צדדין אלא לאו שמע מינה צדדין אסורין גבר

אראה בנהמה. לטענו קילינט (^ט) כי דצמעה גאנזון קאל כונמו
וְגַם יָכֹל לְעִמּוֹת נְמֻמּוֹת לֵין שֶׁ הַנְּעָדָה וְאֵדוֹת
קְרַבָּה מֵת צַי שָׁאָלָה וְמִקְוָה מִשְׁלָלָה דָּרְצָה מַלְפָּזָן כְּמַעֲטָה
מִמְּלָדָעָת כְּפָ"ק לְצַמָּת (ד"ג. ו' ו'ז) וְדוֹגָמָן מַלְיָיו נְצָן קְמַקְלָה וְחוֹלָס
יְהִי מַעֲלָמָן כְּבָד ס' וּג' שֶׁ יְלָמָן

אוי ס"ד סמוכה בכחו בעין משום נחת רוח דנשaws
בכחו לעולם אימא לך בעין בכל כחו דאמר להו א Kapoor ד
סמייקה כלל א"ר אמר חרدا ועוד קאמר חרדא דליתא ל
גפא שמע מינה צדרין אסורן דאי ס"ד צדרין מותרין

א אמרו לסמוך אבטלין ושמאי אבותה בת דיניט אמרו שלא לסמוך אלו דברי הכל הן וחילוק
טכני גמורי שאטבון בדור נ"ב ששה אב"ד דפרק"ז והמס' טבון הענין הוא שטכני
בבבון גמורי לא קולומו לרבקן עלייה לא סמכון עלה אלא מחייב עלה מחייב
תלמידים לוביש סריקן לשבע א"י לאלו תלמידים לא יהו בכתיב קללה בעיניך לולול בה
שם שבוט הוא ואע"פ שהוא שבוט ומהזורה חקלוק עליה גודול החדר הוללה. ולפ"ז מחייב
שם אל סכימיה בדור בא הול שאלין האלקין פ"ז בדורים אל תלמידין שאלו משמש כל
תורא תורתו ואמרין Mai את ר' יונתן לאשפוק מאן אמר ששות בדורות דשלא מיתנא אין
ץ שיש בכתיב דבוזעינו יגון רודה. ושענין לאשפוק מאן בסכימיה עצמה פ"ז מי
ז מתק' לתמיכה שחייטה ואפשר לסמוך היזם ולחשוף למחר ואומר לסמוך סבר בעין תיכף

יד א ב ג מ"י פ"כ מס' שמות כללה ח' קמץ עשרן
טו טו ל' פ"ה ר' נ' לה' מ' ד מ"י פ"ה מ' מלכות
תגנוגה פ' ט' ופ' ג' משלכות מעשה קדשנות כללה
[י']: ג'
טו ה' כ' ל' מעשה
קדשנות כללה [ט] ס' ס' סג' עשרן קדש:
ז' י' ו' מ"י פ' ס' פ' ג':

תורה או רוח השלם

1. דבר אל בני ישראל כי אמרך אליהם אדם כי יזכיר בכם קרבן ל'ין הבהרין הצען תקניבו את ארכובנטם ויקראו אב וגסמן ידו על ראש העלה וורחא לו לברך ויקראו ד

הגהות הנגר"א

רבינו חננאל לא כה. וכיון שעשוה כן לבר שבר ומוצא נמע מאליו. אבל לעבור עבירה או אלייו ריבויין בימי המרגולין לשלמה אשר ו"ש מה השוא למליה מהו וזה דלא מצי כייך היה וליחס'יה והא צורב מובן [בכונן] (?) וזה סנו שמוניה הוה שorthודוקסיה במיינר פריש שם דעד בר אלי�ן. דאי ריבויין (ה) הוה בר יהודיה כי אל משותין לא היה לא אלא לא היה רילאי אלא כי הא וויאזא בו לדילא בעבירה ואיעט' לעצורם מרבען ולהול שמות הא כבורוסט בעספה פיק נאלו (וועגן) דז (ספ.). כל המהפליג בע"ג ברם עייניז'ה כהות. בקשת שענאר כרכואה קתשה גוינ' בשאי שנאמר ונחת מהוזך עלייו לאו (איסטל) ז' (אמאן) האדים כשבורב ביריה בסתר מעיד יידי ואמרין אכני ביטו [בצדיקות] שענאר יי' און מקיר עזעק וכיפע מען עיננה. גוינ' שייל מלאיכט המלון לו לאדם אין עמידין שפְּנָאָי' כי לאדם אין עמידין רק לטרמְבָּר בבל רודיך יי' ואַנְשֵׁמָה וְאַבְּרִי הַן [בצדיק] כב: מְתַנֵּן יְסֵן קְנֵן יְעוֹד אומר של לומזין יי' קְנֵן יְהוּדָה לְסֻכָּן תְּרֵי: תְּרֵי: ג' עיוגות הראשומים שאמדו שאלו לאטמאן וועשי מונוגט לריבויין אונדרווניגן וויאזא לריבויין

¹ See also the discussion of the family in the following two papers from this volume.